

- Наукова назва подорожника — “плантаго” — походить від латинського слова “підошва”. Притиснуті до землі листочки нагадують сліди. Давно підмічено, що подорожник ніби слідує за людиною, розростаючись уздовж доріг і стежок.
- У народі подорожник називають по-різному: семижильник, порізник, попутник, ранник, придорожник. Назви “придорожник” і “попутник” пов’язані з місцем, де він росте. Назви “порізник” і “ранник” дали рослині через її здатність загоювати рани.
- Ще в стародавні часи подорожник називали “матір’ю всіх трав” за його вміння лікувати рани і хвороби. З допомогою подорожника можна зупинити кровотечу. Якщо ви натерли мозоль — прикладіть чистий листок подорожника і вам буде легше йти. А все тому, що в листі є вітамін К.
- Зубчасте листя подорожника оленерогого використовують як овочеву рослину. Його вирощують його на городах і готують з нього вітамінні салати.
- Незважаючи на те, що подорожник рослина невибаглива, деякі його види занесені до Червоної книги.
- Батьківщиною подорожника є Великобританія. Ще в далекому V столітті це була одна з дев’яти священних рослин англосаксів.
- Насіння подорожника багате на омега-3 кислоти. Раніше це насіння додавали в тісто для хліба.
- Існує понад 153 види подорожника, які зустрічаються на всіх материках; більшість із них вважаються бур’янами.